La reacció arriba massa tard

Un Girona de dues cares paga una primera mitja hora molt deficient i encadena la tercera derrota consecutiva a Montilivi davant un Vila-real que als vint minuts dominava per 0-2

Les millors imatges del Girona - Vila-real

Regalar més de mitja hora de joc a qualsevol categoria et pot costar el partit. Si és a Primera Divisió [http://www.diaridegirona.cat/esports/futbol/primera-divisio/equips.html], directament vol dir entregar al rival els tres punts en safata de plata i amb una catifa vermella. Això és el que va passar al Girona ahir davant un Vila-real que va aprofitar la nul·la oposició dels de Pablo Machín [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-machin.html] durant els primers vint minuts per clavar dues estocades mortals de necessitat. Res hi va poder fer un Girona empanat davant la màgia de Trigueros i Fornals i la velocitat i definició de Bakambu. El congolès va dibuixar un 0-2 (m.20) que posava el partit molt coll amunt per als gironins. Massa. Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] va retallar distàncies abans de la mitja part i a la represa, els gironins van nedar i nedar fins a morir a riba. La fortuna, com el dia del Sevilla, va tornar a girar l'esquena quan l'intent de refús de Víctor Ruiz es va estavellar al travesser (m.85). La derrota, la tercera seguida a Montilivi, pot fer que el Girona caigui avui en zona de descens per primer cop si el Las Palmas puntua contra el Celta.

Les sensacions van ser dolentes des de bon principi. Només començar el Vila-real va veure que la banda esquerra de la defensa del Girona era un bon lloc per fer mal i de seguida es va posar a martiritzar Juanpe [http://www.diaridegirona.cat/tags/juanpe.html] i Aday [http://www.diaridegirona.cat/tags/aday-benitez.html]. En la primera aproximació Bakambu va entrar sol i va veure com la seva centrada es passejava sense trobar rematador. El congolès no perdonaria més. Després de rebre un regal de Trigueros, va definir amb molta qualitat per superar un venut Iraizoz. El Vila-real s'avançava al marcador (m.9) jugant a mig gas. I el que era pitjor, el Girona no oposava resistència. La impotència es multipliaria encara més quan deu minuts després, Fornals va enviar amb l'exterior una pilota màgica a l'esquena de Juanpe que va veure com Bakambu el guanyava per cames i afusellava altre cop Iraizoz. Feia temps que la sensació de superioritat d'un rival no era tan evident a Montilivi. Al Girona no li sortia absolutament res. Ni els controls, ni els dribblings, ni les pilotes penjades a l'àera, recurs aquest darrer que tantes vegades ha solucionat mals dies.

En vint minuts el Vila-real s'havia encarat d'allò més el partit i va decidir fer una becaina. El Girona però, ho havia d'aprofitar. El conjunt groguet, veient-se molt superior, va abaixar el ritme i malgrat que els blanc-i-vermells seguien molt espessos amb la pilota, sí que a través de la pilota aturada es va començar a generar perill. Així, Stuani va avisar amb un cop de cap que entre el travesser i Barbosa van desviar a córner (m.39). Del llançament des de la cantonada, el Girona va aconseguir ficar-se de nou al partit. Bernardo va fer-se amb una pilota morta i va xutar cap on era Stuani que, amb l'esperó va sorprendre un Barbosa, sense capacitat de reacció. Montilivi tornava a cridar un gol després de més de 200 minuts sense alegries. La pobra imatge del Girona durant els

primers 35 minuts de la primera part s'havia mig arreglat en els deu minuts finals de rauxa que havien permès als de Machín ensenyar al Vila-real que anaven equivocats si es pensaven que guanyarien sense gairebé esperrucar-se.

L'1-2 convidava no pas a confiar però sí a creure en un equip que, això sí, mai llença la tovallola abans d'hora per molt malament que vagin les coses. Per potencial i qualitat el Vila-real és superior al Girona i ho havia demostrat en els primers 20 minuts. Segurament aquesta sensació els havia fet abaixar el pistó i el Girona ho havia aprofitar per despertar. Restava saber quina versió del Girona es veuria a la represa. Si la d'equip desbordat i impotent de la primera mitja hora o, en canvi, la d'un grup que, conscients de les seves mancances hi va i hi va fins al darrer segon del partit. Només cinc minuts de la segona part van servir per veure que el Girona seria molt diferent de la primera mitja hora. Pablo Maffeo [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-maffeo.html], va rebre una passada massa llarga d'Stuani i ho va provar amb una rematada forçada a l'exterior de la xarxa. L'intent de Maffeo, parell de centrades al segon pal i dos possibles penals per mans de jugadors del Vila-real van encendre Montilivi. El Girona havia despertat. Hi seria a temps?

Veient que el guió del partit havia canviat, l'entrenador del Vila-real, Javier Calleja, de seguida va moure fitxa i va fer entrar un altre davanter centre com Carlos Bacca per frenar les intencions blanc-i-vermelles. El Girona s'havia estirat i començava a arribar amb claredat a l'àrea de Barbosa. Tanmateix mancava encara l'última passada i sobretot definició. Kayode [http://www.diaridegirona.cat/tags/larry-kayode.html] no va saber rematar una centrada d'Stuani i Aday ho va provar de tisora molt desviat. Eren bons moments del Girona però no s'hi valia a badar perquè el mínim descuit equivalia a gol. Així, un refús curt de Ramalho va acabar als peus de Bacca que va veure com Iraizoz, en una demostració de grans reflexes, desviava una rematada que haria acabat amb el somni de la remuntada.

El Vila-real podia sentenciar al contracop i el Girona n'era conscient. Tot i això, continuava bolcat en atac a la recerca del gol de l'empat. L'entrada de Mojica [http://www.diaridegirona.cat/tags/johan-mojica.html] revolucionaria el carril esquerre mentre Stuani i Kayode continuaven esperant que els caiés la pilota bona per a empatar. El Girona embotellaria el Vila-real durant el darrer quart d'hora i Borja García [http://www.diaridegirona.cat/tags/borja-garcia.html] veuria com un defensa li desviava a córner una rematada molt ben intencionada. Els de Machín la tindrien. Va ser en un refús de cap del defensa visitant Víctor Ruiz, entremig de Bernardo i Juanpe, que el travesser va escopir. L'«oh» de la graderia va reflectir la decepció de veure com, ara sí, s'escapava la possibilitat d'esgarrapar un punt. L'única esperança era el cartell dels quatre minuts de temps afegit. El Girona cremava totes les naus però el Vila-real resistia i rebutjava com podia totes les múltiples pilotes que els gironins penjaven a l'àrea de Barbosa. No hi havia temps per a més. Només perquè Roberto Soriano en l'última acció del partit rematés al pal dret d'Iraizoz en un contracop quan pràcticament tot el Girona era dins l'àrea visitant. Tot l'esforç i els mèrits fets per l'equip a la segona part van ser reconeguts per una afició que enyora els bons resultats i que tem veure's avui en posicions de descens. De Lliga, però, encara en quedarà molta.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/16/reaccio-arriba-massa-tard/873184.html?utm_source=rss